

Ärende: VN/8329/2023

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om främjande av integration och till lagar som har samband med den

Lausunnonantajan lausunto

Ersättningar enligt integrationslagen (61-62 §)

De kalkylerade ersättningarna riktade till kommunerna i nuvarande form är avgörande för att kunna effektivisera de integrationsfrämjande tjänsterna till invandrarna som en förkortad integrationstid innebär. Den minskning av ordnandet av integrationsfrämjande tjänster som en minskning av ersättningstiden för den kalkylerade ersättningen leder till i kommunerna, bidrar sannolikt till att integrationen och sysselsättningen bland invandrare försämrats. Finland har flyktingmottagning på humanitära grunder, vilket innebär att de kvotflyktingar som kommer till Finland i många fall är analfabeter på eget språk, uppvisar olika funktionsvariationer och fysiska funktionshinder samt lider av otrygghet till följd av krig och förföljelse. Vår erfarenhet påvisar att många kvotflyktingar därför många gånger behöver långvarig, och intensiv handledning i sin livshantering. En förkortad integrationstid och finansiering leder sannolikt till att fler resurskrävande integrationskunder blir socialtjänsternas kunder när integrationstiden och kommunfinansieringen tar slut. Detta flyttar således utgifterna över till välfärdsområdena.

I lagförslaget nämns flyktingarnas eget ansvar och självständighet som viktiga faktorer i integrationen. Behovet av information är dock stort och det är svårt att erhålla officiell och korrekt information självständigt. Det finländska samhällets system och praxis är främmande i början av integrationen och kunskaper i finska eller svenska saknas. Om behovet av tolkning för de kvotflyktingar som har bott i landet i mer än tre år inte minskar, blir kommunerna tvungna att täcka en större del av de totala kostnaderna för tolkning vilket höjer tröskeln för att beställa tolk och erbjuda integrationsfrämjande tjänster till kvotflyktingar.

Avgift för tolkningskostnader för oanvänt besök (32 a §)

-

Stöd till ensamkommande minderåriga (34, 69 §)

-

Mottagande av flyktingar (44 §)

Lagförslaget försöker förtydliga arbetsfördelningen mellan kommun och välfärdsområde genom att hänvisa till 11 § i socialvårdslagen (1301/2014) och vad som omfattar socialvård inom flyktingmottagning. Den praktiska flyktingmottagningen förutsätter ofta snabba omställningar till exempel när tidtabeller för flyktingarnas ankomst ändras med mycket kort varsel. Mottagningen sker oftast kvälls- eller nattetid beroende på flyg- och busstider. I Jakobstadsregionen har vi en samarbetsmodell sedan år 2010 där integrationsenheten haft ansvar för den praktiska kvotflyktingmottagningen. I den ingår bland annat mottagning vid ankomst samt stöd och handledning i anslutning till boende. Kommunens integrationshandledare ledsagar nyanlända kvotflyktingar till mataffär en (1) gång och är med vid registreringar hos polis och DVV samt vid minderåriga kvotflyktingars introduktionsbesök vid småbarnspedagogik och skolor.

Vår erfarenhet av omorganiseringen av Österbottens välfärdsområde då det gäller service till kvotflyktingar, är att en överföring av uppgifter kommer att leda till att nyanlända inte får det stöd de enligt lagförslaget har rätt till. Därför skulle denna förändring bli ödesdiger, även med tanke på den förkortade integrationstiden. Med detta lagförslag återgår Finland till en modell där vi integrerar flyktingar till att bli socialvårdens klienter.

Avslutningsvis har Jakobstadsregionen under 13 år utvecklat en samarbetsmodell som även Österbottens välfärdsområde utgår från vid vår regionala flyktingmottagning.

Övriga kommentarer

-

Kotka-Bystedt Anna
Staden Jakobstad - Integrationsenheten i Jakobstadsregionen (Jakobstad,
Kronoby, Larsmo, Pedersöre och Nykarleby)